

א ביטול תורה!

Adar 14, 5786

THE PARSHA NEWSLETTER
OF MAIMONIDES SCHOOL

ב' מרץ תתתתכ"ו · פורים

Do Not Doubt G-d's Wisdom

By Joshua Jaffe '29

Disclaimer: This דבר is not authentic תורה. It is intended to add to the joyfull spirit of פורים, and is not meant to be taken seriously [though some parts may be true].

In honor of the holiday, I will talk about the procedures and symbolism of the four species. G-d commanded us to take a citron, a willow, a myrtle, and a palm branch. These four species seem random, and it is not obvious why G-d commanded us to take these four things specifically. These four species are a representation of many different things that are central components of life.

One such level of symbolism connects the four species with four types of Jews:

The אתרוג, which has taste and smell, is 'good' in both ways. This represents the צדיקים that are 'good' in both ways - they learn תורה, are kind, and do good deeds. The הדסים, which have smell but no taste, represent the Jews that do good deeds and appear "better", but are lacking when it comes to תורה. The לולב, part of the date tree, which has taste but not smell, represents the Jews that are big scholars in תורה but do not do good deeds. The ערבות, which have no taste and no smell, represent the Jews that do not learn תורה and do not do good deeds. Shaking all four species together reminds us that there will always be a range in the serving of Hashem among different

Jews, but we are all united as one nation. Even the ערבות, the Jews that are רשעים, are still Jews.

If you have read everything until this point, you may feel that this דבר תורה is cliché; you may have learnt it in first or second grade. And I thank you for sticking with me even if this message has felt a bit like review. Because there is one part of this דבר תורה that your second grade teacher may have skipped.

On הושענא רבא, there is a custom, based off of a ritual in the temple service, and tradition, to beat the ערבות. That is right, smack them. Why do we hit the ערבות on הושענא רבא, effectively destroying them? This custom seems nonsensical till we connect it with the symbolism of the four species I offered. The ערבות represent the Jews that have no taste and no smell, the רשעים. Granted, they are Jews. That is why we shake them together with the four species. However, in a perfect world, the רשעים would not exist. This is why we beat the ערבות - we are showing that the רשעים should get punished and cease to exist. This is preparing us for שמיני עצרת, which is the holiday where the Jews are 'closest' to G-d. To be ready for this high level, we must get rid of the רשעים which are bad influences on the other types of Jews. Additionally, this symbolism is built in to the מצוה: even if you do not actively beat your ערבות on הושענא רבא, they will naturally wither by שמיני עצרת, symbolizing the fate of the רשעים.

Another level of symbolism the four species have is their representation of the body parts. The הדסים

This month's issue is sponsored by Rav Papa in honor of Rav Oompa Loompa's Bar Mitzvah

To read past issues or sponsor future visit
ABISLTORAH.ORG

represent the eyes, while the ערבות represent the lips. The לולב represents the spine and the אתרוג represents the heart. The classical view is that we shake these four species together to symbolize all parts of us coming together to fulfill Hashem's will. I have an alternative view, first brought down in the שו"ת questions and answers, of Rabbi אבגתא. On הושענא רבא, we beat the ערבות, which represent the lips. Why would we do this? There must be something "wrong" with lips. And there is!

Lips can be used for מצוות, but they are also the doers of some of the most severe sins, involving speech. The most common example is לשון הרע. When we beat the ערבות on הושענא רבא, we are symbolically purifying ourselves of לשון הרע, and committing to destroy the evilness of our lips. If the ערבות do represent לשון הרע, why do we shake them on the holiday?

Rabbi אבגתא says this is because the shaking, like the beating also represent negation. We shake them as a way of showing that they should be destroyed, and shaken by the wind. When we shake the four species, we are symbolizing that all four of them should be destroyed. The לולב, הדסים, and אתרוג must also represent something bad, for us to be 'destroying' them. The אתרוג, representing the heart, can be understood as the things the heart covets improperly, or the sins we wish to commit. This is why we want to destroy it. The הדסים, representing the eyes, symbolize the times we gaze at things which we should not. By shaking them with the other three species, we purify our eyes to look only at holy things. The לולב, representing the spine, is perhaps the hardest species to associate with a sin. Rabbi אבגתא

has a big insight here. He says that spines also are the star limbs of an extremely severe עבירה: doing backflips. Hence, when we shake the לולב, we commit to never, G-d forbid, do a backflip.

We should take all these lessons to heart and be careful of the following things:

To treat all Jews equally, regardless of their religious stature

- a) To beat up רשעים
- b) Not to commit sins using eyes, lips, and heart
- c) And not to do backflips
- d) Have a פורים שמח!

מסכת פורים דף א גמרא from א Special for Purim, this is a

A BITTEL TORAH

is published annually
at Maimonides School,
Brookline, Massachusetts

If you would like to receive A Bittell Torah via
Email, Email bisltorah@maimonides.org

EDITORS-IN-CHIEF
Eitan Orkaby '34
Theo Fraenkel '42

EDITORS
Anna Szalat '82
Noah Levy '60
Joshua Jaffe '29

FACULTY ADVISOR
Rabbi Yaakov Jaffe

FOUNDERS
Binyamin Orkaby '24
Ephraim Fischer '24

ולקדום ועל כלם - "ועל כלם יתברך ויתרומם שמך" עד סוף הברכה, כל זה לומר לפני על הניסים, משום דתדיר טפי מעל הניסים. סדר ברכות לא קא מיבעיא - כלומר, כבר נגזר שעל הניסים קודם ל"על כלם", ושאלתינו הוא איזה "בימי" קודם בעל הניסים.

התחיל הש"ץ - לומר על הניסים, ואמר בימי מרדכי ואסתר קודם בימי מתתיהו. לא מעכב - וכיון דהתחיל הש"ץ בימי מרדכי ואסתר אינו צריך לחזור ולומר בימי מתתיהו קודם.

תוס':

רבא ואבבי דאמרי תרוייהו- תימא, איך ענו על שאלת רבא אשי שנולד אחרי מיתתם! ויש לומר דתרי רבא ותרי אבבי נינהו.

פורים שחל להיות בחנוכה- בחדשים הקבעים שלנו, פורים לא חל בחנוכה, וצריך לומר דמעשה זה היו כשעדיין קבעו החדשים על פי עדים.

Receive A BISL TORAH
on WhatsApp

גמרא:

איבעיא להו: פורים שחל להיות בחנוכה, איזה על הניסים קדים? דבימי מתתיהו משום דתדיר, או דלמא בימי מרדכי ואסתר קדים משום פרסומי דניסא. אטו בימי מתתיהו לאו פרסומי ניסא?! אלא אמר רב פפא: דילמא בימי מרדכי ואסתר קדים משום דקדיש טפי. למימרא דפורים קדיש? ורמינהו: "תעניות ציבור, חנוכה, ופורים לא קדיש!" אלא אמר רב אשי: דלמא בימי מרדכי ואסתר קדים, משום דתיקון נביאים הוא, ואילו בימי מתתיהו תיקון אנשי כנסת הגדולה. רבא ואבבי דאמרי תרוייהו: "חנוכה קודם משום תדיר. מתקיף לה רבא משורשיא: אלא מעתה, ברכת שים שלום תקדום משום דתדיר! ותסברא?! על הניסים בברכת הודאה בעינן. ולקדום "ועל כלם" משום דתדיר! אמר אבבי: סדר ברכות לא קא מיבעיא. כי קא מיבעיא סדר על הניסים. רבא איקלע למערבא, ופורים דחל להיות בחנוכה הווה. התחיל הש"ץ בימי מרדכי ואסתר, וסבר לאפסקינהו כדברי רבא ואבבי. הדר אמר: "סדר דעל הניסים לא מעכב.

רש"י:

איזה על הניסים קדים - פורים שחל להיות בחנוכה אומרים תחילה "על הניסים ועל הפרקן" עד "בימים ההם בזמן הזה" ואז יש חלק לחנוכה "בימי מתתיהו" ולפורים "בימי מרדכי ואסתר". חנוכה קודם משום תדיר - תדיר, דבימי מתתיהו אומרים בח' ימים כל שנה, ובימי מרדכי ואסתר רק יום א'. תיקון נביאים - שמרדכי הנביא ואסתר הנביאה תיקנו אותנו. ברכת שים שלום תקדום - שברכה זו אומרים בכל יום, ועל הניסים תהיה אחרי שים שלום. בברכת הודאב בעינן - מכיוון שענין על הניסים הודאה לה, צריך להיות לפני חתימת ברכת הודאה.